

- **A magyar csapat harmadik legeredményesebbje**
- **Lékó Péter résztvevőként vall a moszkvai olimpiáról**
- **A nagy tervhez támogató kellene**

Szeged „mostohagyereke” a sakkzseni?

Lékó Péter igaz, hogy az ősszel a Portál SE színeit a Bp. Honvédéra váltotta fel, de Szegeden tanult és él, mindössze a bajnoki mérkőzésekre és az edzésekre utazik a fővárosba. Ezért is szurkoltunk neki, hogy élete legnagyobb versenyén jól szerepeljen, s meg is ragadtunk az első alkalmat, hogy beszéljünk a Moszkvában is bizonyítóval.

■ **A legbeszédesebbek a teljesítmények értékelésénél a számok. A játszmamérleg szerint a magyar együttes harmadik legeredményesebb versenyzője lettél. Például jóval megelőztél Polgár Juditot, aki mindössze egy fordulóban nem ült asztalhoz. Te pedig négyszer kaptál pihenőt. Hogyan értékeled a szereplésedet?**

– Ha csak abból indulok ki, hogy eredetileg tartalékként szerepeltem a magyar csapatban, akkor különösen nem voltam szégyent. Ami pedig a megszerzett 6,5 pontomat illeti maximálisan elégedett lehetek a teljesítményemmel. Mindössze Portisch Lajos gyűjtött (hetet) nálamnál több pontot, s egy mérkőzéssel kevesebbje is volt. Rajta kívül a számítások szerint Ribli szerepelt nálamnál még jobban. Én 65, míg ő 66 százalékot teljesített. Nagyon büszke vagyok arra is, hogy egyetlen egy vereségem sem lett.

■ **A csapat helyezése is elfogadható?**

– A nyolcadik hely lehetett volna jobb is, s ez nem sokon múlt. Ha az utolsó mérkőzésünkön legalább fél ponttal legyőzzük, s nem 2:2-től játszik Ukrajnával, akkor már az első hat között végzünk. A két évvel ezelőttihez képest, amikor 17. lett a magyar válogatott, ez a helyezés mégiscsak előrelépés.

■ **Milyen volt Moszkva, mint házigazda?**

– Ahhoz képest, hogy mindössze egy hónap állt az orosz főváros rendelkezésére, hogy megrendezze a világ legrangosabb sakkversenyét, kitűnőre vizsgázott – veszi át a szót Lékó Julianna, Péter édesanyja, aki természetesen ott volt fia újabb erőpróbáján is. – Ott több mindent tudtunk vásá-

Pontosan tíz nappal ezelőtt fejeződött be Moszkvában a 31. férfi és a 16. női sakkolimpia. Mint köztudott, a magyar férfiegyüttes a nyolcadik lett, míg a női gárda a dobogó második fokát szerezte meg. Tompa János, az erősebb nem kapitánya a hat tagú csapatból két versenyző teljesítményét tartotta külön is említésre méltónak. Portisch Lajosról, a magyar sakkozás legnagyobb alakjáról, azt mondta, hogy régi fényében tündökölt, s rajta kívül a fiatal Lékó Péter szerepelt kitűnően, annak ellenére, hogy élete első sakkolimpiáján vett részt.

Miért nem veszik észre, hogy szegedinek vallom magam? – olvasható le Lékó Péter arcáról. (Fotó: Gyenes Kálmán)

rolni, mint itthon. Az sem volt gond, hogy a fiam vegetáriánusan étkezik. Mindent megkapott, amit kívánt.

■ **A szövetség biztosította a részvételét?** – kérdezem a mamától.

– Nem. Magánúton voltam kint. Igaz, a repülőjegyért nem kellett fizetnem, mert azt átvállalta a szövetség. Számomra is nagy élmény volt az olimpia, mert egy orosz családnál laktam, – a szállodát nem tudtam volna megfizetni –, akik mindent megtettek azért, hogy jól érezzem magam. Az időm

nagy részét, természetesen, a sakkeremben töltöttem.

■ **Ha a magyar csapat életkorát vizsgálom, akkor jogosan merül fel bennem a kérdés: nem volt korosztályi ellentét? Portisch például Peti nagypja lehetne.**

– Ellentétről, kor miatti lebecsülésről szó sem volt. A hangulat – ha volt egyáltalán egy ilyen idegölő mérkőzés-sorozatban – nagyon jó volt – mondja Péter. – Portisch nem akarta elhinni, hogy még csak 15 éves vagyok. De nem is úgy kezelt.

– Bármennyire is meglepő

lehet – veszi vissza a szót a mama –, nagyon jó kapcsolat alakult ki a Polgár családdal. Számomra kellemes meglepetés volt közvetlenségük és természetességük.

■ **Megragadom az alkalmat, hogy beszéljünk a Honvédba való igazolásról. Mi készítette Pétert a távozásra?**

– Nem akarjuk megsérteni a Portál SE vezetését, de a klub a Péter fejlődéséhez szükséges támogatást nem tudta megadni. A Honvéd a magyar bajnokság legmagasabb osztályában játszik, s ott a legjobb hazai sakkozók ül egy asztalnál a fiam. Csakis a szakmai előny miatt döntöttünk a távozás mellett. Nem kell külön edzőt sem fogadnunk. Nagyon sok téves információ jelent meg rólunk, ezért is hangsúlyozom: mi szegediek maradtunk, itt van az otthonunk, s ragaszkodunk a városhoz. Sokszor kérdik Petit: budapesti? Ő mindig azt mondja: szegedi! Még akkor is ezt állítjuk, ha másutt előnyösebb feltételek között élhetnének. Csábító ajánlatot most is kaptunk az olimpián, csak ahhoz külföldön kellene élni. Nekünk csak egyetlen álmunk, vágyunk van, hogy Szegeden találjunk egy olyan támogatót, aki biztosítani tudná a fiam fejlődéséhez szükséges anyagiakat.

■ **Ez miért ne lehetne éppen Szeged városa?** – teszem fel a kérdést. A választ éppen nem a Lékó családtól, de annál inkább a város vezetésétől várva... A sakkzseni idei mérlege nem lebecsülendő. Januárban a világ legfiatalabbjaként nemzetközi nagymesteri címet szerez. Áprilisban Argentínában a világválogatott tagjaként a verseny második legeredményesebbje lesz. Játékával meghódítja Spanyolországot. Augusztusban világ bajnoki címet szerez korosztályában. Szeptemberben a világ mostani legjobb sakkozói között csak két partit veszített. Karpovval például remizett.

■ **Összeállt már a jövő évi program?** – Nagyjából – mondja Lékó Péter. Minden hónapra jut 1–2 verseny, szinte teljesen be vannak táblázva. Elárulom azt is, hogy az idén először láthatott itthon a közönség. Éppen ezért, végre szeretnénk Szegeden is egy nagy világraszóló, mondjuk egy 15-ös erősségű, versenyt szervezni. Ennek megvalósításához azonban szponzorra lenne szükségünk.

Lékó Julianna és fia szavai- ból szinte végig kicsengett a Szegedhez való ragaszkodás, jó lenne végre ha ez a „szerelem” nem csak egyoldalú lenne...

Süli József

- **A szentesi Stieber 40 ezret kasszírozott**

Igaly Diana és Takács Mária a női, Éles József a férfi Szuperbajnok

Első alkalommal mérték össze tudásukat a női Szuperbajnok Kupáért tízen a kiemelkedő eredményt nyújtó honi sportolónők közül. Knézy Jenő, a Telesport szerkesztő-riportere, az esemény ötletgazdája tavaly hívta életre ezt a versenyt, amelyen először, ki Magyarország legsokoldalúbb sportolója. Az elmúlt évben még csak a férfiak vetélkedtek ezért a címért, idén került sor először a nők viadalára.

Balogh Judit kosárlabdázó, Bóta Enikő röplabdázó, Czákó Krisztina műkorcsolyázó, Forró Judit gokartos, Igaly Diana sportlövő, Kökény Beatrix kézilabdázó, Kőbán Rita kajakos, Mohamed Aida vívó, Stieber Mercedes vízilabdázó és Takács Mária súlyemelő hat erőt és ügyességet igénylő számban mérték össze tudásukat a Magyar Olimpiai Bizottság által alapított vándorserlegért. A vetélkedés során Igaly Diana és Takács Mária szereztek a legtöbb pontot, így holtversenyben ők végeztek az élen. A két győztes jutalma 250-250 ezer forint, a harmadik helyezett 100, a negyedik 50, az 5-7. 40, a 8-10. pedig 25 ezer forinttal lett gazdagabb.

Az első női Szuperbajnok Kupa végeredménye: 1. Igaly Diana és Takács Mária 95-95 pont 3. Balogh Judit 89 4. Kökény Beatrix 85 5. Bóta

Enikő 81 6. Stieber Mercedes 72 7. Forró Judit 70 8. Mohamed Aida 67 9. Kőbán Rita 62 10. Czákó Krisztina 52 pont.

Hétfőn a Fáy utcai sportcsarnokban tíz kiemelkedő eredményt elért hazai férfi sportoló küzdött meg a Szuperbajnok Kupáért. A nők első alkalommal kiírt versengését követő napon a címvédő, a kézilabdázó Éles József ismét Magyarország legsokoldalúbb sportolójának bizonyult. Bodor Péter motorcsónak-versenyző, Borhi Zsombor kajakos, Éles József kézilabdázó (tavalyi címvédő), Fajkus Csaba tornász, Kropkó Péter triatlonista, Lisztes Krisztián labdarúgó, Martinek János öttusázó, Noszály Sándor teniszező, Orosz László kosárlabdázó és Rózsa Norbert úszó mérte össze tudását a MOB által alapított vándorserlegért. Éles József ismételtelen bebizonyította, hogy nem kizárólag saját sportágában jeleskedik.

A férfi Szuperbajnok Kupa végeredménye: 1. Éles József 116 pont; 2. Borhi Zsombor 107; 3. Noszály Sándor 95; 4. Lisztes Krisztián 65 Fajkus Csaba 90-90; 6. Orosz László 89; 7. Bodor Péter 76; 8. Rózsa Norbert 67; 9. Kropkó Péter 57; 10. Martinek János 52 pont.

Totóeredmények

A totó 51. játékhetén szereplő mérkőzések eredményei:

1. Arsenal – Aston Villa	0-0	X
2. Chelsea – Manchester United	2-3	2
3. Everton – Sheffield	1-4	2
4. Leeds – Newcastle	0-0	X
5. Leicester – Liverpool	1-2	2
6. Coventry – Nottingham	0-0	X
7. Norwich – Tottenham	0-2	2
8. Southampton – Wimbledon	2-3	2
9. West Ham – Ipswich	1-1	X
10. Aberdeen – Celtic	0-0	X
11. Dundee – Kilmarnock	2-2	X
12. Falkirk – Motherwell	0-1	2
13. Hearts – Partick	3-0	1
Pluszmérkőzés:		
14. Rangers – Hibernian	2-0	1

- **Hullámozó volt a csapat teljesítménye**
- **Ment, maradt, majd megint ment Ottlik**
- **Sok volt a kiállítás**

A Dorozsmát sem kerülte el az edzőválság

A kiskundorozsmai labdarúgó-csapat meggyőző fölényrel nyerte a megyei bajnokságot és került fel az NB III-ba. Azzal mindenki tisztában volt, hogy a harmadik osztályban sokkal többre van szükség, mint a megyei bajnokságban, éppen ezért a csapat vezetői már jóval a bajnoki rajt előtt lázasan keresték az erősítéshez szükséges játékosokat. Csongrád megyében azonban nincs annyi NB III-as szintű labdarúgó, hogy minden csapatba jusszon belőlük. Ezért aztán a dorozsmaiaknak csupán három új játékoskal, a tápéi Mórával és Markóval, valamint az SZVSE-ből a Dorozsmára visszatért Gáborral sikerült erősíteniük. De a saját labdarúgóik közül is a legjobb, Szabó Zsolt, sokáig a vásárhelyiekkel kacérkodott, s úgy nézett ki, hogy az NB II-ben kezdi az idényt. Végül is a dolog nem jött össze, s Szabó Zs. visszatért egyesületéhez, s csatasorba állt anélkül azonban, hogy együtt készült volna társaival.

leges reklamálásokra, vagy egyes játékosok (például Gábor) a megengedettnél keményebb játékára. A kiállítások nem egyszer hozták hátrányos

helyzetbe a csapatot, s akadályozták a jobb eredmény elérésében. Amikor a bajnokság befejezése után Vágó Attilával a csapat edzőjével beszél-

gettünk, ő is hasonló vélemény volt:

– Gábornak például – mondotta – meg kell változtatnia magatartását, le kell szoknia a felesleges belemenésekről, mert másképp keveset lesz a pályán... De nem vagyok elégedett a másik fiatal, Ottlik Roland magatartásával sem. Ő például akkor hagyta cserben a csapatot, amikor kezdő játékosnak jelöltem az utolsó fordulóban. Egész egyszerűen nem jött el az induláskor, s amikor felkerestük, elég másnapos állapotban kászálódott ki az ágyból...E kirívó eset azonban nem jelenti azt, hogy a csapatban nem voltak olyan labdarúgók, akiknek teljesítményével ne lennének elégedett. Tóth Z., Simonics, Fábián, Móra, Hegyesi, Szabó Zs.,

■ Ilyen körülmények között vágtak neki az NB III-nak, s nem is csoda, ha rajtkuk nem sikerült valami fényesen. Ez még nem is lett volna nagy baj, de sajnos a folytatás sem volt sokkal jobb. Ez eredményezte aztán azt, hogy Ottlik Sándor, aki a csapattal megyei bajnokságot nyert, egyik napról a másikra bejelentette, hogy nem kíván tovább a kispadra ülni. A játékosok, és a vezetők kérésére (miután egy hetet edző nélkül töltött az együttes) Ottlik Sándor ismét csatasorba állt, de már akkor sejteni lehetett, hogy a bajoknak mélyebb gyökerei vannak. Ez ki is derült, amikor egy újabb vereség után az edző végleg bedobta a törülközőt, s a dorozsmaiaknak új szakvezetőt után kellett nézniük. Meg is találták gyorsan a szakmában még fiatal Vágó Attila személyében, aki roppant komolyan és nagy lelkesedéssel látott munkához. Csodát azonban ő sem tudott rövid idő alatt tenni. A csapat irányítása alatt ért el két-három jó eredményt, de végül is az őszi bajnokság

végén meg kellett elégedniük 18 ponttal és a 12. hellyel a bajnoki táblán. Mondhatnánk: végső soron, újonc léte, nem teljesített rosszul a Dorozsma. Érdekes módon az együttes idegen pályán sokkal eredményesebben játszott, mint hazai környezetben. Márpedig azt mindenki tudja, hogy Dorozsmán sokan járnak a mérkőzésekre, s a szurkolók buzdítják, biztatják a kedvenceket. De talán sokat is várnak tőlük. Nem egyszer erőn felüli teljesítést. Azért idegesebbek hazai környezetben a dorozsmai focisták, mert jobban akarnak, szeretnének lelkes közönségüknek örömet szerezni. Az SZVSE, a Gyula és más csapatok ellen hazai környezetben úgy játszottak, ahogy azt elvárták tőlük. Máskor viszont rá sem lehetett ismerni a csapatra.

A bajnokság közben is szóvá tettük már, de most is megemlítjük, hogy az ősszel igen sok játékost állítottak ki a csapatból. Ezek közül nem egy elkerülhető lett volna. Gondolunk itt elsősorban a feles-

Tóth G. azt nyújtották, amit vártam tőlük.

■ **Hogyan tovább?**

– Ahhoz, hogy ne legyenek a tavasszal gondjaink a meg-lévő 18 pontozh még legalább 20-22-től kell gyűjtenünk. Ehhez azonban sokkal jobban kell játszsanunk.

■ **Úgy hírlík, hogy néhányan a távozás gondolatával foglalkoznak...**

– Sajnos így van. Szabó Tibor Békéscsabára, Szabó Zs. és Tóth Z. a Szeged FC-hez szándékozik igazolni. Szabó Gábor bejelentette, hogy abbahagyja a focit. Minden esetre teljes erővel azon munkálkodunk, hogy ha eltávoznak, pótoljuk őket. Vannak kiszemeltjeink, de véglegest csak az alapozás megkezdésekor tudok mondani.

■ **A vezetéssel milyen az összhang?**

– Nem panaszkodhatom, a vezetők amit ígértek, azt teljesítették. Remélem a tavaszi szezonban még szorosabban együttműködve, alapos felkészülés után többet tudunk majd nyújtani.

P. Sándor József